

"मीठे बच्चे- पावन बन्नका लागि यादको यात्रा धेरै आवश्यक छ, यही मुख्य विषय हो। यस योगबलबाट तिमी सेवाधारी (सर्विसेबल) र गुणवान् बन्न सक्छौ।"

प्रश्न : तिमी बच्चाहरू जुन योग सिक्छौ, यो नै सबैभन्दा भिन्न (निराला) योग हो- कसरी ?

उत्तर : आजसम्म जुन योग सिक्दै वा सिकाउँदै आएका छन् त्यसबाट मनुष्यको मनुष्यसँग योग जुट्यो। तर अहिले हामी निराकारसँग योग लगाउँछौ। निराकार आत्माले निराकार बाबालाई याद गरोस्- यो हो सबैभन्दा भिन्न (निराला) कुरा। दुनियाँमा कसैले भगवान्लाई याद पनि गर्छन् तर विना परिचय। कर्तव्यको ज्ञान नभई कसैलाई याद गर्नु, यो भक्ति हो। ज्ञानवान् बच्चाहरूले परिचय सहित याद गर्छन्।

ओम् शान्ति। रूहानी बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई सबैभन्दा पहिला त बाबाको परिचय मिलेको छ। सानो बच्चा पैदा भएपछि उसलाई सबैभन्दा पहिला माता-पिताको परिचय मिल्छ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार रचयिता बाबाको परिचय प्राप्त भएको छ। यो पनि बच्चाहरूले जानेका छन्- सबैभन्दा उँच बाबा नै हुनुहुन्छ, उहाँको नै महिमा बताउनु छ। महिमा गायन पनि गर्छन्- शिवाय नमः, ब्रह्मा नमः, विष्णु नमः तर सुहाउँदैन। शिवाय नमः सुहाउँछ। ब्रह्मा देवता नमः, विष्णु देवता नमः शब्द सुहाउँछ। उनलाई देवता भन्नुपर्छ। सबैभन्दा उँच भगवान् हुनुहुन्छ। जब कोही आउँछ भने सबैभन्दा पहिला बाबाको महिमा अवश्य पनि बताउनुपर्छ। उहाँ परमपिता हुनुहुन्छ। बाबाको महिमा कसरी सुनाउने, यो बच्चाहरूले भुल्छन्। पहिला त सम्झाउनुपर्छ- उहाँ परमपिता हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ र सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। तीनैलाई याद गर्नुपर्छ। गर्न त याद शिवबाबालाई नै गर्नु छ- तीनै रूपमा। यो त पक्का हुनुपर्छ। तिमीले बाबाको महिमा जान्दछौ, त्यसैले त महिमा गर्छौ। उनीहरूले उँच भन्दा उँच बाबालाई ढुङ्गा-मुढामा हुनुहुन्छ भनिदिएका छन्। मनुष्यमा पनि हुनुहुन्छ भनिदिएका छन् तर मनुष्य तनमा पनि सदैव त रहन सक्नुहुन्न। उहाँले त केवल तन सापटी (लोन) लिनुहुन्छ। उहाँ स्वयम्ले भन्नुहुन्छ- मैले यिनको तनको आधार लिन्छु। त्यसैले पहिला त यो कुरा पक्का निश्चय गर्नुपर्छ- बाबा हुनुहुन्छ सत्य। उहाँले नै सत्य नारायणको कथा सुनाउनुहुन्छ। नरबाट नारायण सत्य बाबाले बनाउनुभएको हो। सत्ययुगमा यिनै लक्ष्मी-नारायणको नै राज्य थियो। उनीहरू कसरी बने ? कसले बनायो ? कहिले कथा सुनाइयो ? कहिले राजयोग सिकाइयो ? यी सबै कुरा अहिले तिमीले जान्दछौ। अरू सबै योग हुन्छन् मनुष्यको मनुष्यसँग। यस्तो हुँदैन जहाँ मनुष्यको योग निराकारसँग होस्, त्यो पनि परिचयका साथ। आजकल लगाउन त शिवसँग योग लगाउँछन्, पूजा गर्छन् तर उहाँलाई कसैले पनि जान्दैनन्। यो पनि बुझ्दैनन्- प्रजापिता ब्रह्मा अवश्य नै साकार दुनियाँमा हुनेछन्। अल्मलिएका छन्। सम्झन्छन्- प्रजापिता ब्रह्मा त सबैभन्दा पहिला सत्ययुगमा हुनुपर्छ। यदि सत्ययुगमा प्रजापिता ब्रह्मा हुने हो भने फेरि सूक्ष्मवतनमा किन देखाएका छन् ? अर्थ बुझ्दैनन्। यी साकार हुन् कर्मबन्धनमा, उनी सूक्ष्म हुन् कर्मातीत। यो ज्ञान कसैमा पनि छैन। ज्ञान दिने एक बाबा नै हुनुहुन्छ। उहाँ जब आएर ज्ञान दिनुहुन्छ तब तिमीले अरूलाई सुनाउन सक्छौ। कसैलाई पनि बाबाको परिचय दिन धेरै सजिलो छ। परमात्मा (अल्फ)को विषयमा नै सम्झाउनु छ। उहाँ सबै आत्माहरूका बेहदका पिता हुनुहुन्छ। कसैलाई पनि बाबाको परिचय दिनमा कुनै मुश्किल (तकलिफ) छैन। धेरै सहज छ। तर निश्चय छैन, अभ्यास (प्राक्टिस) छैन भने कसैलाई पनि सम्झाउन सकिँदैन। कसैलाई ज्ञान दिन सक्दैन भने मानौं ऊ अज्ञानी हो। ज्ञान छैन भने भक्ति हुन्छ नि। देह-अभिमान हो। ज्ञान हुन्छ नै देही-अभिमानिमा। हामी आत्मा हौं, हाम्रो बाबा परमपिता परमात्मा। उहाँ नै बाबा, शिक्षक, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। प्रजापिता ब्रह्मा पनि छन् नि। बाबाले प्रजापिता ब्रह्माको कर्तव्य पनि बताउनुभएको छ। अनि आफ्नो कर्तव्य पनि बताउनुभएको छ। मनुष्यहरूले त शिव र शंकरलाई मिलाएर एउटै बनाइदिएका छन्। भन्छन्- शंकरले आँखा खोले अनि विनाश भयो। तर विनाश त बमहरूबाट, प्राकृतिक प्रकोप (नेचुरल क्यालामिटिज)बाट हुन्छ। शिव शंकर महादेव भन्छन्। यो चित्र कुनै यथार्थ चित्र होइन। यी सबै भक्तिमार्गका चित्र हुन्। त्यहाँ स्वर्गमा यस्तो कुनै कुरा हुँदैन। प्रजापिता ब्रह्मा पनि देहधारी हुन्। कति धेरै बच्चाहरू छन्। त्यसैले यी सबै चित्रहरू पूजाका लागि नै

हुन् । बाबाले सम्भाउनुभएको छ यिनी व्यक्त र उनी अव्यक्त । जब अव्यक्त बन्छन् तब फरिस्ता हुनेछन् । मूलवतन, सूक्ष्मवतन दुइटै आवश्यक छन् । सूक्ष्मवतनमा पनि जान्छन् । बाबाले सम्भाउनुभएको छ— प्रजापिता ब्रह्मा जो मनुष्य हुन् उनै फरिस्ता बन्नेछन् । फेरि राजाईको बारेमा पनि त्यसमा देखाइएको छ, यो राज्य गर्नेछन् । सूक्ष्मवतनको चित्र नहुने हो भने सम्भाउन मुश्किल हुन्छ । वास्तवमा विष्णुको चतुर्भुज रूप पनि छैन । यो पनि भक्तिमार्गको चित्र हो । बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— आत्मालाई नै पतितबाट पावन बन्नु छ । पवित्र बनेर जानेछ आफ्नो धाममा । आत्माहरू निराकारी दुनियाँमा रहन्छन्, साकारी हुन्छन् यहाँ । बाँकी सूक्ष्मवतनको खासै कहानी छैन । सूक्ष्मवतनको रहस्य पनि बाबाले अहिले सम्भाउनुहुन्छ । मूलवतन, सूक्ष्मवतन अनि हुन्छ स्थूलवतन । त्यसैले सबैभन्दा पहिला सबैलाई बाबाको परिचय दिनुपर्छ । भक्तिमार्गमा पनि बाबालाई हे भगवान्, हे प्रभु भन्छन् । केवल जानेका हुँदैनन् । सदैव भन्छन् शिव परमात्माय नमः, शिव देवता कहिल्यै भन्दैनन् । ब्रह्मालाई देवता भन्छन् । शिवलाई परमपिता परमात्मा नै भन्छन् । शिव देवता कहिल्यै भन्दैनन्, शिव परमात्मा नै भन्छन् । उहाँलाई सर्वव्यापी कहाँ भनिन्छ र । पतितहरूलाई पावन बनाउने कर्तव्य के दुःखा मुढामा बसेर गर्नुहुन्छ ? यसैलाई घोर अन्धकार भनिन्छ । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ ।

बाबा आएर सम्भाउनुहुन्छ— यदा यदा हि... कसको ग्लानि ? उनीहरूले त श्लोक सुनाएपछि फेरि अर्थ सुनाउँछन् । यो त तिमी बच्चाहरूले त्यहाँ गएर हेर्नु पर्छ । अनि भन्नुपर्छ— हामीले यसको अर्थ बुझाउँछौ । त्यसपछि तुरुन्तै बसेर सुनाउनुपर्छ । यो बि.के. हो भनेर कहाँ चिन्दछन् र । छन त सेतो पहिरन छ तर कहाँ छाप लागेको छ र । तिमी जहाँ पनि गएर सुन्न सक्छौ र भन्न सक्छौ यसको अर्थ त बताउनुहोस् । हेर तिनीहरूले के बताउँदा रहेछन् । बाँकी यी यत्ति धेरै चित्रहरू त विस्तारमा बुझ्नका लागि हुन् । यसमा अथाह ज्ञान छ । सागरलाई मसी बनाऊ..... तैपनि अन्त्य हुँदैन । अनि सेकेण्डको पनि कुरा सुनाएँ, केवल बाबाको परिचय दिनु छ । उहाँ बेहदका बाबा स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ । हामी सबै उहाँका सन्तान भाइ-भाइ हौ । त्यसैले हामीलाई पनि अवश्य स्वर्गको राज्य प्राप्त हुनुपर्छ तर सबैलाई प्राप्त हुन सक्दैन । बाबा आउनुहुन्छ नै भारतमा तिमीहरू नै स्वर्गवासी बन्नेछौ । अरू त आउने नै पछि हो । यो त धेरै सहज छ तर बुझ्दैनन् । बाबालाई त आश्चर्य लाग्छ । एक दिन गणिकाहरू आदि पनि आएर सुन्नेछन् । पछि आउनेहरू तीक्ष्ण हुनेछन् । त्यहाँ गएर पनि सेवा गर्न सक्छौ । धेरै जनालाई लाज लाग्छ, धेरै देह-अभिमान आउँछ । बाबा भन्नुहुन्छ— वेश्याहरूलाई पनि सम्भाउनुपर्छ । भारतवर्षको नाम पनि यिनीहरूले गिराएका हुन् । यसमा मुख्य योगबल चाहिन्छ । बिल्कुलै पतित छन्, पावन बन्नका लागि यादको यात्रा चाहिन्छ । अहिले त्यो यादको बल केही कम छ । कसै-कसैमा ज्ञान त छ तर याद कम छ । कठिन विषय हो यो, यसमा पास भएपछि मात्र गणिकाहरूको उद्धार गर्न सकिन्छ । राम्रा-राम्रा अनुभवी माताहरूले गएर सम्भाउनुपर्छ । कन्याहरूमा त अनुभव हुँदैन । माताजीहरूले सम्भाउन सक्नेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— पवित्र बन्यौ भने विश्वको मालिक बन्नेछौ । दुनियाँ नै शिवालय बन्नेछ । सत्ययुगलाई शिवालय भनिन्छ, त्यहाँ अथाह सुख हुन्छ । उनीहरूलाई पनि यसरी सम्भाऊ— बाबा भन्नुहुन्छ, अब प्रतिज्ञा गर पवित्र बन्नको लागि । यस्ता पतितहरूलाई पावन बनाउने ज्ञान तरवार धेरै धारिलो हुनुपर्छ । यसमा शायद अझै समय भएको छैन । सम्भाउनमा पनि नम्बरवार हुन्छन् । सेन्टरमा रहन्छन् । बाबा जान्नुहुन्छ, सबै एकरस छैनन् । सेवामा जानेहरूमा पनि दिन रातको फरक हुन्छ । त्यसैले कसैलाई पनि सम्भाउँदा पहिला बाबाको नै परिचय देऊ । बाबाकै महिमा गर । यतिका गुण बाबा सिवाय अरू कसैको हुन सक्दैन । उहाँले नै गुणवान् बनाउन सक्नुहुन्छ । बाबाले नै सत्ययुगको स्थापना गर्नुहुन्छ । अहिले यो संगमयुग हो, यतिबला नै तिमी पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ । तिमीले आत्माहरूलाई बसेर सम्भाउनेछौ । यो नै सम्भाउनेछौ— आत्माको नै शरीर हो । कहाँसम्म कसले सम्भन्छ भन्ने कुरा त अनुहारबाटै थाहा हुनेछ । कोही कोही उदास (मुडी) भएमा सारा अनुहारै बदलिनेछ । आत्मा सम्भरेर रहेमा त अनुहार राम्रो हुनेछ । यो पनि अभ्यास हुन्छ । घर गृहस्थमा रहनेहरू त्यत्ति धेरै उमङ्गमा रहन सक्दैनन् किनकि घरघन्दामा लागेका हुन्छन् । पूरा अभ्यास गरेमा नै हिंद्दा-डुल्दा, उठ्दा-बस्दा पक्का हुनेछन् । यादबाटै तिमी पावन बन्छौ । आत्मा जति योगमा रहन्छ त्यत्ति पावन बन्छ । सत्ययुगमा तिमी सतोप्रधान थियौ त्यसैले धेरै खुशी थियौ ।

अहिले संगमयुगमा तिमी हाँसदै बहलिदै रहन्छौ, बेहदको बाबा मिल्नुभयो अरू के चाहियो ! बाबामाथि नै बलिहार (कुर्बान) हुनु छ । धनवान् मुस्किलले कोही निस्कनेछन् । गरिबहरूलाई नै यो ज्ञान प्राप्त हुन्छ, ड्रामा नै यस्तै बनेको छ । बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुँदै जानेछ । करोडौंमा कोही विजयमालाका दाना बन्छन् । बाँकी प्रजा त बन्नु नै छ नम्बरवार । कति धेरै बन्नेछन् । धनवान् गरिब सबै हुनेछन् । यहाँ पूरा राजधानी स्थापना भइरहेको छ । अरू सबै आ-आफ्ना शाखा (सेक्सन)मा जानेछन् । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूलाई दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । तिमीहरूको खानपिन पनि राम्रो हुनुपर्छ । तिमीले कहिल्यै पनि यो खान पाए हुन्थ्यो भन्ने आशा राख्नुहुँदैन । यी आशाहरू यहाँ हुन्छन् । बाबाले ठूला-ठूला वानप्रस्थीहरूको आश्रम देख्नुभएको छ । धेरै शान्तिसँग रहन्छन् । यहाँ त यी बेहदका कुरा सबै बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । यस्ता यस्ता वेश्याहरू, गणिकाहरू पनि आउनेछन् जो तिमीहरूभन्दा पनि तीक्ष्ण हुनेछन् । राम्रा फस्टक्लास गीत गाउनेछन्, जसलाई सुन्दा नै खुशीको पारा चढ्नेछ । जब यस्ता गिरेकाहरूलाई तिमीले सम्झाएर श्रेष्ठ बनाउनेछौ तब तिम्रो नाम पनि धेरै उच्च हुनेछ । भन्नेछन्- यिनले त घोर पतितहरूलाई पनि यति उच्च बनाउँछन् । स्वयम् भन्नेछन्- हामी शूद्र थियौं, अहिले ब्राह्मण बनेका छौं, फेरि हामी नै देवता, क्षत्रिय बन्नेछौं । बाबाले हरेकलाई यसले उन्नति गर्न सक्छ वा सक्दैन भन्न सक्नुहुन्छ । पछि आउनेहरू उनीहरूभन्दा अगाडि जानेछन् । पछि गएर तिमीले सबै देख्नेछौ । अहिले पनि देखिरहेका छौ । नयाँ बच्चाहरू सेवामा कति धेरै उमंगमा आउँछन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:

- १) पतितहरूलाई पावन बनाउने सेवा गर । गणिका, वेश्याहरूलाई ज्ञान देऊ । गिरेकाहरूलाई उठाऊ । उनीहरूको उद्धार गर तब नाम प्रसिद्ध हुनेछ ।
- २) स्वयम्को दृष्टिलाई पवित्र बनाउनका लागि हिंन्दा डुल्दा अभ्यास गर- म आत्मा हुँ, आत्मासँग कुरा गर्दैछु । बाबाको यादमा रह्यौ भने पवित्र बन्नेछौ ।

वरदान : स्वराज्य अधिकारको नशा र निश्चयबाट सदा शक्तिशाली बन्ने सहजयोगी, निरन्तर योगी भव

स्वराज्य अधिकारी अर्थात् हरेक कर्मेन्द्रियमाथि आफ्नो राज्य । कहिल्यै संकल्पमा पनि कर्मेन्द्रियहरूले धोका नदिउन् । कहिल्यै अलिकति पनि देह-अभिमान आयो भने जोश वा क्रोध सहजै आउने छ तर जो स्वराज्य अधिकारी छ ऊ सदा निरहंकारी, सदैव निर्माण बनेर सेवा गर्दछ । त्यसैले म स्वराज्य अधिकारी आत्मा हुँ- यस नशा र निश्चयबाट शक्तिशाली बनेर मायाजित र जगतजित बन्थौ भने सहजयोगी, निरन्तर योगी बन्नेछौ ।

स्लोगन : प्रकाश स्तम्भ (लाइट हाउस) बनेर मन-बुद्धिबाट प्रकाश फैलाउनमा व्यस्त (बिजी) रह्यौ भने कुनै कुराको भय हुँदैन ।